

સલામી સવારની..

સુપ્રભાતમ્

સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ

99789-26251

મોટો - બુલેટ!
જોને ઘૂસી ન જાય!
ગામ - ઘરમાં...
(બીન આવડત - બેદરકારી)

દંભી લીપણે
વિકાસના પોપડા -
ગરીબી પર...
(બાહા - દેખાડા)

હાઈકુ

ચિંતન

દૈર્યલાવણ્યગામ્ભીર્ય પ્રમુખે સ્વભુવન્વતઃ ।
ગુણેસ્તુલ્યોડસિ ભેદન્તુ વ્યુષેદર્શન તે ॥

ઉપરોક્ત શ્લોક સુભાષિત રત્નભંડાગારમાંથી લેવામાં આવેલ છે.

દીરજ, લાવણ્ય, ગાંભીર્ય વગેરે મુખ્ય ગુણોને અનુસરીને તું સમુદ્ર જેવો છે, બંનેના શરીરમાં ૫ માત્ર ફેર રહેલો છે અર્થાત સમુદ્ર જળમય છે અને તું આવો શરીરદારી છે.

વ્યક્તિ સમજપૂર્વક વિવેક અને સંયમથી આચરણ કરે બોલે ગાંભીર રહે કે મચાદાનું પાલન કરે એ 'શરીર' હોવા છતાં 'સમુદ્ર' જેવો વિશાળ ઉદાર અને ઊંડાણપૂર્વકનું વ્યક્તિત્વ ધરાવનાર છે.

- સુવિચાર**
- કાયદો એ કહેડા વગરનો પુલ છે : નાગરિક એ પુલની મર્યાદામાં ચાલે ત્યાં લગી સલામત - રોબર્ટ બોલ
 - રહેતું જોઈએ હંમેશા આપણે કોરા કાગળ જેવા...
 - જેથી પ્રભુની ઈચ્છા એમાં તત્કાલ અંકિત થાય છે - ભક્તિસૂત્ર
 - કાળ દયાળુ દેવતા છે - અફઘાન કહેવત
 - તમે ભગવાનની નજીક છો કે દૂર એ તમારી કરણી વડે જ નક્કી થાય છે - ગુરુનાનક
 - કહેવત એટલે અભણોનું સાહિત્ય - ફ્રેંચરિક નિલ્સે
 - ઉદ્ધારાઈ એ નબળા માણસથી થતો બળનો દેખાવ છે - સંત રોબિન
 - આજનું ઔષધ : આમળાનું ચૂર્ણ એક ચમટી તથા એક ચમટી ગાયનું ઘી મિક્સ કરી લાંબા સમય સુધી લેવાથી તોતડાપણામાં ફાયદો થાય છે. (સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા

અમેરિકામાં થયેલા લોહિયાળા આંતરવિગ્રહના સમયે અબ્રાહમ લિંકને રાષ્ટ્રપ્રમુખ તરીકે અમેરિકાનું સુકાન સંભાળ્યું. ભયંકર વિરોધ અને વૈખનસ્યની ચારેવરક ફેલાયેલી આગ વચ્ચેથી માર્ગ કાઢવાનો હતો. અમેરિકા માટે તથા લિંકન માટે આ સૌથી કપરી કસોટીનો સમય હતો.

એવામાં લશ્કરમાંથી એક સાથે ભાંગી છૂટેલા પચ્ચીસ સૈનિકો સામે લશ્કરી અદાલતમાં કેસ થયો અને તે તમામને બરાબર બોધપાઠ મળે તે માટે ફાંસીએ ચડાવવાનો હુકમ થયો. આ હુકમ છેલ્લી મંજૂરી માટે લિંકન પાસે આવ્યો. લિંકનને વિચાર આવ્યો કે આ સૌ અંતે તો મારા દેશ બાંધવો છે. બે દિવસ સુધી લિંકને આ હુકમ ઉપર સહી ન કરી એટલે સેનાપતિ એ રૂબરૂમાં લિંકનને મળીને કહ્યું, 'આ પચ્ચીસ સૈનિકોને ફાંસીની સખતમાં સખત સજા કરી બરાબરનો દાખલો બેસાડો.'

લિંકને સેનાપતિ સામે પ્રેમાળ નજરે જોઈને કહ્યું, 'જનરલ, અમેરિકામાં આજે રૂઠન કરતી મહિલાઓની સંખ્યા કેટલી બધી છે? કેટલી બધી સ્ત્રીઓએ યુદ્ધમાં પોતાના પતિ, પિતા અને પુત્ર ગુમાવ્યા છે? હવે ભગવાન ને ખાતર એ સંખ્યામાં વધારો કરવાનું મને ન કહેશો. તમારો આ હકામત છોડી દો. હું કહું છું કે હું કદી આવી કોઈ સજાને મંજૂર કરીશ નહીં.'

જય જય ગરવી ગુજરાત

ઈતિહાસનાં પૂષ્કો પર છેક પ્રાગૈતિહાસિક કાળનાં પગલાં જીલનારી ગરવી ગુજર ભૂમિને કેટકેટલી લીલીસૂકી જોવા પછી વર્તમાન સ્વરૂપ સાંપડ્યું છે! એણે હડપ્પન સંસ્કૃતિનો વિકાસ અને વિનાશ જોયો એ પહેલાં કરોડો વર્ષો અગાઉ ભયંકર ડાઈનાસોર અને મેમોથ જેવાં વિકરાળ પ્રાણીઓ એને ઘમરોળી ચૂક્યાં હતા. એણે આર્યોની આશ્રયભૂમિ સ્વરૂપે વિશ્વાસિદ્ધિ મેળવી તે પૂર્વે એ આનંદ પ્રદેશ તરીકે ઓળખાતી રહી. સુરાષ્ટ્ર અને કચ્છની આગવી અસ્મિતા છતાં એ પ્રદેશ તરીકે ગુજર રાષ્ટ્ર સાથે અને દેશ તરીકે આર્યાવર્ત સાથે જોડાયેલી સુસંસ્કૃત ભોમકાની ઓળખ ધરાવતો હતો. અંગ્રેજોના શાસન કાળમાં દેશમાં સૌથી વધુ રજવાડાં રાજસ્થાન, મધ્યપ્રદેશ અને સૌરાષ્ટ્ર-કચ્છમાં હતા. આઝાદીની ચળવળનું એપિસોટર રહેતું ગુજરાત આઝાદી પછી બુહદ્ મુંબઈ રાજ્યનો ભાગ બની ગયું અને મુંબઈ દેશની આર્થિક રાજધાની ઉપરાંત ગુજરાતીઓ માટે પણ વેપારધંધાનું મુખ્ય કેન્દ્ર બની રહ્યું હતું.

એથી જ કદાચ મુખ્યમંત્રી મહારાષ્ટ્રના હોય ત્યારે પણ નાણામંત્રી ગુજરાત વિસ્તારમાંથી પસંદ કરાયા. યશવંતરાય ચવ્ડાણ મુખ્યમંત્રી હતા ત્યારે ડૉ. જીવરાજ મહેતા મુંબઈ રાજ્યના નાણામંત્રી હતા. એ જ રીતે બાળાસાહેબ ખેર મુખ્યમંત્રી હતા ત્યારે એમના બીજા નંબરના સાથી મોરારજી દેસાઈ હતા. મુંબઈ રાજ્યમાંથી ગુજરાતને છૂટું પાડવા માટે ગુજરાતની પ્રજાએ મોટું આંદોલન કર્યું હતું. મહાગુજરાત આંદોલનનું સુકાન ઓલિયા ગાંધીવાદી લોકસેવક ઈંદુલાલ યાજ્ઞિકે સંભાળ્યું હતું. પ્રબોધ રાવળ અને હરિહર ખંભોળજી જેવા ઝુઝારુ યુવક નેતાઓ આ જ આંદોલનની નીપજ હતા. શહીર વીર કિનારીવાલાની પાંખી આજે પણ એ લોક આંદોલનની સાહેલી પૂરે છે. ગુજરાતનું અલગ રાજ્ય સને ૧૯૬૦ની પહેલી મે ના શુભ પ્રભાતે અસ્તિત્વમાં આવ્યું. સાબરમતી આશ્રમ માટે લીમડાના વૃક્ષ નીચે ઊભા રહી મૂક સેવક રવિશંકર મહારાજે ગુજરાત રાજ્યની સ્થાપનાનો સંકલ્પ લેવાડાવ્યો હતો. ગાંધી-સરદારની રાહે ચાલવાનો એ સંકલ્પ આપણા શાસકોએ કેટલા પ્રમાણમાં પાળ્યો છે તે ચર્ચાનો વિષય બની શકે પરંતુ નરસિંહ, નર્મદ, પ્રેમાનંદ, ગોવર્ધનરામ કે મેઘાણી, ઉમાશંકરની કલમે આલેખાયેલી 'ગુણવંતી' ગુજરાત (ગુજરાત રાજ્ય) આજે વિશ્વના નકશામાં એની આગવી ઓળખ પ્રસ્થાપિત કરી શક્યું છે એ વિષે ભાગ્યે જ શંકા થઈ શકશે. ડૉ. જીવરાજ મહેતાની સાદગીપૂર્ણ જીવનશૈલીથી લોકસેવક ઈંદુલાલ યાજ્ઞિકે સંભાળ્યું હતું. સુધીના રંગો ગુજરાતે જોયા છે. એને ચીમનભાઈ પટેલ જેવા મુસદ્દી નેતા મળ્યા જેમણે કેન્દ્ર સામે નર્મદા ૩ મુદે રીતસર આંદોલન છોડીને ગુજરાતના ખેડૂતો માટે અને તરસી પ્રજા તેમજ પ્યાસી ધરા માટે આશીર્વાદરૂપ કામગીરી બજાવી. માધવસિંહ સોલંકીએ સર્વહારા સમુદાયને પહેલી હરોળમાં મૂકી સિનારિયો જ બદલી નાખ્યો. કેશુભાઈ પટેલ જેવા ખેડૂત

એકધારા પ્રયત્નોનું બીજુ નામ છે જિંદગી

મહાવને ફિલોસોફરની અદાથી અમારી મુંઝવણ ઉકેલવાનો પ્રયત્ન ત્યારે તેણે કહ્યું, 'હાથી ખૂબ નાનો હતો ત્યારે અમે તેને આમ જ નાનકડી દોરી વડે બાંધતા હતા. તે વખતે તેને માટે આ દોરી મોટી અને મજબૂત હતી. તૂટી શકે તેમ નહોતી, કારણ કે હાથી નાનો હતો. તે સમયે નાનકડાં હાથીએ છૂટવા માટે ખૂબ પ્રયત્ન કર્યો હોય પણ નિષ્ફળતા મળી હોય. હાથી છૂટી શકતો નહિ.'

પરંતુ, 'આજે તો હાથી મોટો થઈ ગયો છે અને તેના માટે આ શક્ય છે.' મારા મિત્રએ વચ્ચે જ પ્રશ્ન પૂછ્યો.

મહાવને કહ્યું, 'ના નહિ, હાથીએ નાનપણમાં કરેલાં પ્રયત્નોને કારણે એ વાત તેના મનમાં એવી તો દેહ થઈ ગઈ છે કે 'દોરડું મજબૂત હોય છે અને છૂટી શકતું નથી.' ધર્મ પછી હાથી ભલે મોટો થાય, કે તેની શક્તિઓ વધે, પરંતુ તેના મનમાં આ વાત બરાબર ઠસી

મહાવને કહ્યું, 'હાથીને માત્ર એક પાતળી દોરીથી બાંધી રાખ્યો હતો અને હાથી જે ખૂંટી સાથે બંધાયેલો હતો તે પણ નાજુક હતી. હાથી ખૂબ જ સરળતાથી છૂટીને જઈ શકે તેમ હતો. મારા મિત્રથી રહેવાયું નહિ. તેણે મહાવતને પૂછ્યું, 'હાથી તો આ પાતળી દોરી તોડીને જઈ શકે તેમ છે અને જે ખૂંટી સાથે હાથીને બાંધ્યો છે તે પણ કેટલી નાજુક અને નાની છે. છૂટી જતું એ આટલા મોટા વિશાળકાય હાથી માટે રમત વાત છે.'

અમે બધાં જ મિત્રની વાત સાથે સંમત હતા. અમને બધાને શાંતિથી સાંભળી લીધા બાદ મહાવને ખૂબજ ઠંડા અવાજે વાત માંડી. મહાવને કહ્યું, 'ભાઈ, તમારી વાત સાચી છે. હાથી આ પાતળી દોરી અને આ ખૂંટીને એક જ ઝાડેકે તોડી શકે તેમ છે. છતાં તે તેવું નહિ કરે.'

'કેમ?' અમે બધા એક સાથે બોલી ઉઠ્યાં.

મહાવને કહ્યું, 'તે જનસંપર્ક અને જનસહયોગ તેમને કામ લાગ્યો.... અને જોતજોતામાં હવાઈ પટ્ટી તૈયાર થઈ ગઈ.... આ જ હવાઈ મથક આજે 'કુશોક બુલ્લા હવાઈ મથક' તરીકે પ્રચલિત છે....

હવે કપરું કાર્ય એ હતું કે આ જોખમી પર્વતીય અને મહેનતરંગ લાવી... ત્યાં ૯૭ માંડ થાણે પડ્યું, શેખ અબ્દુલ્લાએ 'લેડ સિલિંગ એક્ટ' લાગુ કર્યો... જે મુજબ કોઈ પણ વ્યક્તિ અથવા સંસ્થા અમુક એકટથી વધુ જમીન રાખી શકે નહીં... આ કાનૂનનો લદાખમાં ખૂબ વિરોદ થયો... લદાખમાં બોદ્ર વિહાર, મઠ અને ગોમ્પોઓની બધી અર્થવ્યવસ્થા કૃષિ પર આધારિત હતી...

કુશોક બુલ્લાએ 'અખિલ લદાખ ગોપ્પા સમિતિ' બનાવી અને પહેલાં શેખ અબ્દુલ્લાને મળ્યા... પરંતુ મેળ ન પડ્યો... ત્યારબાદ તેઓ દિલ્હી ગયા અને નહેરુને મળ્યા... તેમણે આંબેડકરને મળવાનું સૂચન કર્યું. અંતે ભીમરાવજીએ તેમને સહાય કરી અને પરિણામે લદાખના મઠ અને ગોમ્પાઓને 'લેડ સિલિંગ એક્ટ'માંથી મુક્તિ મળી...

કુશોક બુલ્લા ૧૯૫૭ થી ૧૯૬૨ સુધી એમ.એલ.એ. રહ્યા. ત્યારબાદ ૧૯૬૭ અને ૧૯૭૧માં લદાખથી લોકસભાનું પદ પ્રતિનિધિત્વ કર્યું... અને સ્થળ અને શબ્દોની

‘કુશોક બુલ્લા રિમ્પોએ’ – કુછ યાદ હમે ભી કર લો

આપ દિપો ભવ: -નું જ તારો દીવો થા. ગઈ કાલે જ 'બુદ્ધ પૂર્ણિમા' હતી... અને આજે તે જ ડગર પર ચાલનારા પોતે દીવો બનીને જગને રસ્તો બતાડનારા તેમના જ એક પરમ શિષ્ય - દેશભક્ત શિષ્ય કુશોક બુલ્લા રિમ્પોની વાત કરવી છે.

આ વર્ષે કુશોક બુલ્લા રિમ્પો છે નું જન્મ શતાબ્દિનાં રુપમાં ઊજવાઈ રહ્યું છે, ત્યારે તે મહાન વ્યક્તિએ ભારતની આઝાદી વખતે અને ખાસ તો ભારતના વિભાજન વખતે ભારત માટે કેટલી મહત્ત્વની ભૂમિકા નિભાવી હતી તેને યાદ કરવી આવશ્યક છે...

આજથી ૨૬૦૦ વર્ષ પહેલા ભગવાન બુદ્ધ જ્યારે સંસાર છોડી જવાનો નિર્ણય કર્યો તેમના ૧૬ પદ્ધ શિષ્યોએ પ્રતિષ્ઠા કરી કે, તેઓ નિર્વાણ (મોક્ષ) પામશે છતાં પણ જ્યાં સુધી સમગ્ર માનવજાત દુઃખથી દુઃખોથી ઉપર નહીં આવે ત્યાં સુધી તેઓ વારંવાર આ પૃથ્વી પર અવતરિત થયા કરશે... તે ૧૬ પદ્ધ શિષ્યોમાંથી એક બુલ્લા હતા...

કુશોક એટલે કે મહાધિપતિ અને રિમ્પો છે એટલે વિદ્વાન. આમ, કુશોક બુલ્લા રિમ્પોએ માં નામ તો માત્ર બુલ્લા જ છે... બાકીના બંને તો વિશેષણ જ છે.

'બુલ્લા'ના અત્યાર સુધીમાં ૨૦ અવતાર થઈ ગયા છે, અને તેમના છેલ્લા ચાર અવતાર જન્મ કાશ્મીરમાં થયા છે.

તેમાંથી અત્યારે આપણે ૧૯માં કુશોક બુલ્લાની વાત કરવી છે, ૧૯ મે ૧૯૧૭માં લદાખ આઝાદી તો નજીકમાં દેખાઈ રહી છે, પરંતુ વિભાજનની મુસીબત પણ તોળાઈ રહી છે, તો સાથે સાથે બીજા વિશ્વયુદ્ધના ભણકારા પણ વાગી રહ્યા હતા. આવા સમયમાં આ આધ્યાત્મ ગુરુ રાષ્ટ્રહિત માટે લદાખ પાછા આવી ગયા... કારણ કે તેઓ જાણતા હતા કે જો વિભાજનની અગ્નિ ભડકશે તો સત્તુ ખાવાનું... આમ તેઓ ધોડા અને બચ્ચર પર ફરી ફરીને આખા લદાખના એક એક ગામમાં ફર્યાં અને લોકોને પરિસ્થિતિથી વાકેફ કર્યાં, જાગૃત કર્યાં.

આખરે ૧૯૪૭ની સાલ આવી અને સ્વતંત્રતા સાથે વિભાજન પણ આવ્યું. લોર્ડ વાઈસરોય માર્ન્ટન બેટન સ્વયં કાશ્મીરના રાજા હરિસિંહ પર પાકિસ્તાનમાં જોડાઈ જવા દબાણ કરી રહ્યા હતા....

હરિસિંહ માટે સૂરી વચ્ચે સોપારી જેવો હાલ હતો... જૂનાગઢ - હૈદરાબાદ જેવા રજવાડાના પ્રશ્નોમાં સરદારને વ્યસ્ત રાખીને કાશ્મીરનો મુદ્દો નહેરુએ ખુદ પોતાના હાથમાં લીધો... તેના દુષ્પરિણામની ચર્ચામાં નથી ઉતરતું... પરંતુ ૧૯૪૭-૪૮ માં પાકિસ્તાને કબાઈલિયોના માધ્યમથી જન્મ-કાશ્મીર પર આક્રમક કરી દીધું.

જન્મ મુખ્યત્વે પાંચ ભાગમાં વહેંચાયેલું છે... જન્મ, કાશ્મીર, લદાખ, ગીલગીટ, બહારઉસ્તાન... આમાંથી ગીલગીટ અને બહારઉસ્તાન તો વિભાજન વખતે પાકિસ્તાન પાસે ચાલ્યા જ ગયા હતા... અને અફઘાનિસ્તાનની સીમા સાથે સ્પર્શવું લદાખ ભેતર પણ જો પાકિસ્તાનને એકી દેવામાં આવે તો ભારત માટે ઘણી મોટી મુશ્કેલી ઊભી થઈ જાય...

આ માટે ૧૯૪૭-૪૮ના હુમલા વખતે પાકિસ્તાનની આર્મીનું મુખ્ય ટાર્ગેટ લદાખ હતું. દ્રાસ, કારગીલ પર કબજો મેળવીને પાકિસ્તાન આર્મી આગળ વધી રહી હતી...

એ વખતે ઝંકાર લેલીમાં બુલ્લા રિમ્પોએ આ મુસીબતનો સામનો કરવાની નીતિ બનાવી રહ્યા હતા દુશ્મનના ટાર્ગેટ પર આ લોકપ્રિય ધર્મગુરુ હતા જ તે કહેવાની જરૂર નથી...

ભારતીય સૈન્ય તે સમયે પ્રતિકૂળ ભૌગોલિક પરિસ્થિતિને કારણે લદાખની મદદ તરત પહોંચી શકે તેમ ન હતું. જનરલ માણેક શાએ પણ સૈન્ય ત્યાં નહીં જ પહોંચી શકે, તેવી વાત નહેરુને કરી દીધી હતી...

આવા સમયે કુશોક બુલ્લા રિમ્પોએ એ સાહસિક નિર્ણય લીધો... અને લેહ પાસે હવાઈ પટ્ટી બનાવવા લાગ્યા... ૧૯૪૭થી ૪૭ સુધી તેમણે જે રીતે લદાખને

સત્તુ ખાવાનું... આમ તેઓ ધોડા અને બચ્ચર પર ફરી ફરીને આખા લદાખના એક એક ગામમાં ફર્યાં અને લોકોને પરિસ્થિતિથી વાકેફ કર્યાં, જાગૃત કર્યાં.

આખરે ૧૯૪૭ની સાલ આવી અને સ્વતંત્રતા સાથે વિભાજન પણ આવ્યું. લોર્ડ વાઈસરોય માર્ન્ટન બેટન સ્વયં કાશ્મીરના રાજા હરિસિંહ પર પાકિસ્તાનમાં જોડાઈ જવા દબાણ કરી રહ્યા હતા....

હરિસિંહ માટે સૂરી વચ્ચે સોપારી જેવો હાલ હતો... જૂનાગઢ - હૈદરાબાદ જેવા રજવાડાના પ્રશ્નોમાં સરદારને વ્યસ્ત રાખીને કાશ્મીરનો મુદ્દો નહેરુએ ખુદ પોતાના હાથમાં લીધો... તેના દુષ્પરિણામની ચર્ચામાં નથી ઉતરતું... પરંતુ ૧૯૪૭-૪૮ માં પાકિસ્તાને કબાઈલિયોના માધ્યમથી જન્મ-કાશ્મીર પર આક્રમક કરી દીધું.

જન્મ મુખ્યત્વે પાંચ ભાગમાં વહેંચાયેલું છે... જન્મ, કાશ્મીર, લદાખ, ગીલગીટ, બહારઉસ્તાન... આમાંથી ગીલગીટ અને બહારઉસ્તાન તો વિભાજન વખતે પાકિસ્તાન પાસે ચાલ્યા જ ગયા હતા... અને અફઘાનિસ્તાનની સીમા સાથે સ્પર્શવું લદાખ ભેતર પણ જો પાકિસ્તાનને એકી દેવામાં આવે તો ભારત માટે ઘણી મોટી મુશ્કેલી ઊભી થઈ જાય...

આ માટે ૧૯૪૭-૪૮ના હુમલા વખતે પાકિસ્તાનની આર્મીનું મુખ્ય ટાર્ગેટ લદાખ હતું. દ્રાસ, કારગીલ પર કબજો મેળવીને પાકિસ્તાન આર્મી આગળ વધી રહી હતી...

એ વખતે ઝંકાર લેલીમાં બુલ્લા રિમ્પોએ આ મુસીબતનો સામનો કરવાની નીતિ બનાવી રહ્યા હતા દુશ્મનના ટાર્ગેટ પર આ લોકપ્રિય ધર્મગુરુ હતા જ તે કહેવાની જરૂર નથી...

ભારતીય સૈન્ય તે સમયે પ્રતિકૂળ ભૌગોલિક પરિસ્થિતિને કારણે લદાખની મદદ તરત પહોંચી શકે તેમ ન હતું. જનરલ માણેક શાએ પણ સૈન્ય ત્યાં નહીં જ પહોંચી શકે, તેવી વાત નહેરુને કરી દીધી હતી...

આવા સમયે કુશોક બુલ્લા રિમ્પોએ એ સાહસિક નિર્ણય લીધો... અને લેહ પાસે હવાઈ પટ્ટી બનાવવા લાગ્યા... ૧૯૪૭થી ૪૭ સુધી તેમણે જે રીતે લદાખને

મહેનતરંગ લાવી... ત્યાં ૯૭ માંડ થાણે પડ્યું, શેખ અબ્દુલ્લાએ 'લેડ સિલિંગ એક્ટ' લાગુ કર્યો... જે મુજબ કોઈ પણ વ્યક્તિ અથવા સંસ્થા અમુક એકટથી વધુ જમીન રાખી શકે નહીં... આ કાનૂનનો લદાખમાં ખૂબ વિરોદ થયો... લદાખમાં બોદ્ર વિહાર, મઠ અને ગોમ્પોઓની બધી અર્થવ્યવસ્થા કૃષિ પર આધારિત હતી...

કુશોક બુલ્લાએ 'અખિલ લદાખ ગોપ્પા સમિતિ' બનાવી અને પહેલાં શેખ અબ્દુલ્લાને મળ્યા... પરંતુ મેળ ન પડ્યો... ત્યારબાદ તેઓ દિલ્હી ગયા અને નહેરુને મળ્યા... તેમણે આંબેડકરને મળવાનું સૂચન કર્યું. અંતે ભીમરાવજીએ તેમને સહાય કરી અને પરિણામે લદાખના મઠ અને ગોમ્પાઓને 'લેડ સિલિંગ એક્ટ'માંથી મુક્તિ મળી...

કુશોક બુલ્લા ૧૯૫૭ થી ૧૯૬૨ સુધી એમ.એલ.એ. રહ્યા. ત્યારબાદ ૧૯૬૭ અને ૧૯૭૧માં લદાખથી લોકસભાનું પદ પ્રતિનિધિત્વ કર્યું... અને સ્થળ અને શબ્દોની

મર્યાદાને કારણે ૧૯૮૦માં મંગોલિયામાં ભારતીય રાજદૂતના રૂપમાં જે અદ્ભૂત કાર્ય કરીને મોટું રાષ્ટ્રીય સંકેટ ટાળી દીધું તે વાત વિગતે ફરી કોઈ વાર... પરંતુ તેમની સેવાઓને ધ્યાનમાં લઈને ૧૯૮૮માં તેમને 'પદ્મભૂષણ'થી સન્માનિત કરવામાં આવ્યા.

૧૯૫૪માં વિધાનસભામાં તેમણે કહ્યું હતું કે, 'અમે લદાખના લોકો વારંવાર કહીએ છીએ કે અમે માતૃભૂમિ ભારતના જ અંગ છીએ.'

૧૬ નવેમ્બર ૨૦૦૩ના દિને આ મહાન વ્યક્તિએ દેહવ્યાગ કર્યો...

કુશોક બુલ્લા મુખ્યતઃ આધ્યાત્મિક ગુરુ હતા... પરંતુ તેમણે સમાજ સુધારક, શિક્ષક, રાજનેતા, રાજદૂત જેવી વિભિન્ન ભૂમિકાઓ ભૂખળી નિભાવી... આ જન્મશતાબ્દી પર તેમને શત શત વંદન - (૨૧ એપ્રિલે ગુજ. યુનિ.માં તેમના જન્મશતાબ્દી કાર્યક્રમમાં - સેન્ટ્રલ યુનિ, હિમાચલ પ્રદેશ, કુલપતિના વક્તવ્ય તથા વીકીપીડિયામાંથી સાભા.)

- jayunoo@gmail.com, Mo. 9898046488

‘સ્વ’ની ખોજ તરફ લઈ જતી ગુજરાતી ફિલ્મ ‘રેવા’

“લે, ખાઈ લે...” દસ-બાર વર્ષની એક છોકરી મકાઈનો ડોડો બનાવીને કંતાનની લંગોટી ભેર પડેલા તાવથી તડપતા નર્મદા કિનારે શીલાઓ પર ભૂખથી ગ્રસિત યુવાનને કહે છે... ‘મા, તુ કોણ છે?’

જવાબ સાંભળીને તેને બ્રહ્માંડ ડોલતું દેખાય છે... એ જવાબ હતો... રેવા...

જાણીતા લેખક શુભ ભટ્ટની લગુ નવલમાં અને ફિલ્મમાં આ દેશ વાચક અને દર્શક પર અમીટ છાપ છોડી જાય છે. ફિલ્મના સર્જકોએ સિનેમાના માધ્યમને અનુરૂપ મનોરંજક ફેરફારો કથામાં કર્યા છે. તો ભેડાઘાટ, ગોરિઘાટ, માહેશ્વર ઘાટ, માંગરોળ અને દીવમાં અદ્ભૂત શુદ્ધિ થયું છે. કોઈ પણ પ્રકારની આધુનિક સુખ-સુવિધા વિના મસ્તીભર્યું ને આહ્વાદ જીવન જીવતા પુરિયા, બિંતુબુંગા, ગંડુ ફકીરના પાત્રો હોય કે સુપ્રિયા - શાસ્ત્રીજી અને ગુમાજી જેવા ભણેલા ગણેલા વ્યક્તિત્વો હોય, દર્શક એમની સાથે જોડાઈને એમનામાં ઓતપ્રોત થાય છે. દિગ્દર્શકો વિનિત કનોજિયા તથા રાહુલ ભોળે અને નિર્માતા પરેશ વોરાએ લાંબા સમય સુધી યાદ રહે એવી સુંદર ગુજરાતી ફિલ્મ આપી છે.

તત્ત્વમસિ આધારિત ફિલ્મ ‘રેવા’માં નર્મદાના કિનારે રહેતા ભોળા ગામજનો, તેમની લાઈફ સ્ટાઈલ, તેમની રોજિંદી પ્રવૃત્તિમાં ધબકતો નર્મદા પ્રત્યેનો શ્રદ્ધાને ભક્તિનો ભાવ, મંદિર નિવાસ કરનારાઓનું આતિથ્ય, પરિકમાવાસીઓ અને તેમની પરિકમાના અનુભવો, તેમને પડતી મુશ્કેલીઓ, હિંસક પશુઓ, આશ્રમવાસીઓનું જીવન અને તેમાંથી છલકાતી ભક્તિસભર સરળતા... વગેરે અદ્ભૂત રીતે વ્યક્ત થયું છે.

ફિલ્મની સફળતા એ છે કે દર્શક ભૂલી જાય છે કે ફિલ્મ જોઈ રહ્યા છે, જાણે નર્મદા કિનારે આ ઘટનાઓનો એ

સાક્ષી છે એવી સાહજિકતા એ અહીં અનુભવે છે. નર્મદાના જંગલોમાં વસતા અને થસતા વનવાસીઓની કથામાં પડઘાય છે લોકમાતા રવા પ્રત્યેની આસ્થા દર્શક જ્યારે સિનેમાઘરમાં બહાર આવે છે ત્યારે કોઈ પણ સુત્રોચ્ચાર કર્યા વિના સર્થિત ભક્તિભાવે એ મનોમન નર્મદા સ્નાન કરીને બહાર આવતો હોય એવી અનુભૂતિ થાય છે.

સિનેમેટોગ્રાફી અદ્ભૂત છે. ઘણા, ડાચલોગ હિન્દી-અંગ્રેજીમા પાત્રના ભાગ રૂપે જ આવ્યા છે. એટલે નવી જનરેશન જરા વધુ નિકટતાથી ફિલ્મ સાથે જોડાઈ શકે છે. સવારે નર્મદા અને સાંજ ઢળે

રેવા બની જતી, બળખળ વહેતી નદી અને તેની આસપાસનું જનજીવન, એમનો પ્રેમ-એમના રાગદેષ-એમનું આતિથ્ય - એમની ભક્તિ અને મા રેવા પ્રત્યેની શ્રદ્ધા ફિલ્મની પ્રત્યેક ફ્રેમમાં ધબકે છે. ભેડાઘાટના ડ્રોનથી લીધેલા શોટ્સ, નર્મદા માતાને સાડી ઓઢાડવાનું દર્શય, પરિકમાના દર્શયો લાજવાબ છે. કશુંયે છૂપાવ્યા વિના આદિવાસી પ્રજાના રીતરિવાજ - માન્યતાઓ... પરંપરાઓ - ખુમારી - ને સંસ્કૃતિ જે છે તેમ રજૂ કરાયા છે.

સવાર-સાંજ મંદિરે જાપ નહિ કે સેવા પૂજા કરે નહિ તેવાઓને પણ ગમે એવો

નાયક કરણ શાસ્ત્રીજીને કહે છે, ‘મને ભગવાનમાં શ્રદ્ધા નથી...’ ત્યારે શાસ્ત્રીજી જવાબમાં કહે છે, ‘ભગવાનમાં

દેશ ધર્મ પર નહિ, અધ્યાત્મ પર ટકી રહ્યો છે...’

ગુજરાતી ફિલ્મોના પ્રવાહમાં ‘રેવા’ એક એવી ફિલ્મ છે, જેણે અંગ્રેજી મીડિયમના વિદ્યાર્થીઓને પણ આકર્ષ્યા છે. આ ફિલ્મ જોઈને લોકો ‘તત્ત્વમસિ’ વાર્તા વાંચવા સુધી વળ્યા છે, બીજા કયા લેખકોની કઈ નોવેલ પરથી ફિલ્મો બનાવી જોઈએ એની ચર્ચા કરતા થયા છે.

‘રેવા’ ફિલ્મ જોવા બાદ ગુજરાત અને મધ્યપ્રદેશમાં આવેલા નર્મદાના તીર્થસ્થાનો પર જનારા થોડા લોકોનો ઉમેરો જરૂર થશે. નદી એ લોકોના જ છે અને તેના કિનારે જ સંસ્કૃતિ વિકસિત થઈ છે.

એ વાતની અનુભૂતિ ફિલ્મ જોવા પછી જરૂર થાય છે અને તેથી જ મહાનગરનો કે ગામડાનો, જનજન નદીઓને સ્વચ્છ રાખવામાં પણ સંભવ છે, જો ડાસ જ. ચલચિત્રના માધ્યમ દ્વારા લોકમાતા એવી નર્મદાની, રેવાની પ્રતિ લોકોમાં શ્રદ્ધા વધે ત્યારે એ સમૂહ માધ્યમ સક્રી પણ દીવડા પ્રગટે છે અને અજવાળા રેલાય છે.

હાઈટ હાઈટ : ઈન્ડિયન ઓશન બેન્ડ દ્વારા તૈયાર થયેલ ‘મા રેવા તેરા પાની...’ આલ્બમ જોઈ - સાંભળીને પણ નર્મદા તટે હોંબકોની અનુભૂતિ થશે... પ્રયત્ન કરી જોજો.

